

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบวัดครั้งเดียว (One-Shot Descriptive Study) แบบเก็บข้อมูล ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง(Cross-sectional Study) โดยให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้กรอกแบบสอบถามเอง(Self-Administration) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล การเปิดรับหนังสือพิมพ์ ทักษะเกี่ยวกับสื่อหนังสือพิมพ์ ความเข้าใจเกี่ยวกับสื่อหนังสือพิมพ์ และการวิเคราะห์สื่อหนังสือพิมพ์ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

วิธีการดำเนินการวิจัย ประกอบด้วยขั้นตอน ดังต่อไปนี้

- 1.กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- 2.กำหนดตัวแปรและการวัดตัวแปร
- 3.สร้างเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามเพื่อการสำรวจความรู้เท่าทันหนังสือพิมพ์ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
- 4.การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 5.วิเคราะห์ข้อมูล และกำหนดสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษานี้ แบ่งประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

ประชากร คือ ประชาชนทุกคน ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง(Sample Size)ด้วยวิธีการของ Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อน 5% เมื่อจำนวนประชากรมีมากกว่า 100,000 คน

ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็น(Probability Theory) ได้แก่ การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ(Stratified Random Sampling) โดยจากการแบ่งเขตการปกครองของกรุงเทพมหานครที่มีทั้งหมด 50 เขต แบ่งประชากรออกเป็น 6 กลุ่มใหญ่ ๆ ดังนี้ (กลุ่มงานสำนักนโยบายและแผน กรุงเทพมหานคร,การแบ่งกลุ่มสำนักงานเขต อ่างใน อรรถพร กงวิไล,2545)

1. กลุ่มรัตนโกสินทร์ ประกอบด้วย 9 เขต ได้แก่ คูสิต ปทุมวัน บางซื่อ พญาไท ราชเทวี พระนคร ป้อมปราบศัตรูพ่าย สัมพันธวงศ์ และบางรัก มีประชากรทั้งหมด 530,831 คน

2. กลุ่มบูรพา ประกอบด้วย 9 เขต ได้แก่ บางเขน ดอนเมือง หลักสี่ สายไหม จตุจักร ลาดพร้าว บึงกุ่ม บางกะปิ และวังทองหลาง มีประชากรทั้งหมด 870,649 คน

3. กลุ่มศรีนครินทร์ ประกอบด้วย 8 เขต ได้แก่ ประเวศ สวนหลวง สะพานสูง มีนบุรี คลองสามวา หนองจอก ลาดกระบัง และคันนายาว มีประชากรทั้งหมด 531,944 คน

4. กลุ่มเจ้าพระยา ประกอบด้วย 9 เขต ได้แก่ ดินแดง พระโขนง ห้วยขวาง วัฒนา คลองเตย บางนา สาทร บางคอแหลม และยานนาวา มีประชากรทั้งหมด 676,498 คน

5. กลุ่มกรุงธนใต้ ประกอบด้วย 8 เขต ได้แก่ บางขุนเทียน ธนบุรี บางบอน จอมทอง ราษฎร์บูรณะ ทุ่งครุ คลองสาน และบางแค มีประชากรทั้งหมด 668,112 คน

6. กลุ่มกรุงธนเหนือ ประกอบด้วย 7 เขต ได้แก่ ตลิ่งชัน บางพลัด บางกอกน้อย บางกอกใหญ่ ภาษีเจริญ หนองแขม และทวีวัฒนา มีประชากรทั้งหมด 539,422 คน

เมื่อกำหนดหาจำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่มตามสัดส่วน จะต้องการกลุ่มตัวอย่างดังนี้ กลุ่มรัตนโกสินทร์ ต้องการกลุ่มตัวอย่าง 125 คน กลุ่มบูรพา 205 คน กลุ่มศรีนครินทร์ 125 คน กลุ่มเจ้าพระยา 160 คน กลุ่มกรุงธนใต้ 158 คน และกลุ่มกรุงธนเหนือ 127 คน

จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ขึ้นมาจำนวนกลุ่มละ 1 เขต ดังนี้

กลุ่มรัตนโกสินทร์ สุ่มได้เขตปทุมวัน

กลุ่มบูรพา สุ่มได้เขตจตุจักร

กลุ่มศรีนครินทร์ สุ่มได้เขตประเวศ

กลุ่มเจ้าพระยา สุ่มได้เขตคลองเตย

กลุ่มกรุงธนใต้ สุ่มได้เขตธนบุรี

กลุ่มกรุงธนเหนือ สุ่มได้เขตภาษีเจริญ

และเก็บข้อมูลจากประชาชนที่มีความหลากหลายทางลักษณะประชากรศาสตร์ที่อยู่ในเขตที่สุ่มได้ จนครบตามจำนวนที่ต้องการ 400 คน

2. กำหนดตัวแปรและการวัดตัวแปร

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ สามารถแจกแจงตามสมมติฐาน ได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1

ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความรู้เท่าทันหนังสือพิมพ์ ต่างกัน

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน การศึกษา

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ความรู้เท่าทันหนังสือพิมพ์ในลักษณะความเข้าใจเกี่ยวกับสื่อหนังสือพิมพ์ 10 ด้าน และการวิเคราะห์สื่อหนังสือพิมพ์ 5 ด้าน

สมมติฐานข้อที่ 2

ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีการเปิดรับหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน มีความรู้เท่าทันหนังสือพิมพ์ ต่างกัน

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ เวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์ที่นิยมอ่าน และหน้าหนังสือพิมพ์ที่นิยมอ่าน

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ความรู้เท่าทันหนังสือพิมพ์ในลักษณะความเข้าใจเกี่ยวกับสื่อหนังสือพิมพ์ 10 ด้าน และการวิเคราะห์สื่อหนังสือพิมพ์ 5 ด้าน

สมมติฐานข้อที่ 3

ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีทักษะเกี่ยวกับสื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน มีความรู้เท่าทันหนังสือพิมพ์ ต่างกัน

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ การฝึกอบรมด้านหนังสือพิมพ์ ประสบการณ์ด้านงานข่าว การเขียนบทความแสดงความคิดเห็นในหนังสือพิมพ์ การใช้คอมพิวเตอร์ในการออกแบบจัดหน้าหนังสือพิมพ์ และการใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นหาข่าวสารทางหนังสือพิมพ์

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ความรู้เท่าทันหนังสือพิมพ์ในลักษณะความเข้าใจเกี่ยวกับสื่อหนังสือพิมพ์ 10 ด้าน และการวิเคราะห์สื่อหนังสือพิมพ์ 5 ด้าน

การวัดตัวแปร

1.การวัดปัจจัยส่วนบุคคลด้านต่างๆ

ปัจจัยส่วนบุคคลด้าน เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน และการศึกษา ใช้คำถามเป็นแบบเลือกตอบ(checklist) และเติมคำหรือข้อความในช่องว่าง (Fill-in-the-Blank) โดยใช้เกณฑ์การวัดตัวแปรแบบการแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และคำนวณค่าร้อยละ (Percentage)

2.การวัดการเปิดรับหนังสือพิมพ์ด้านต่างๆ

การเปิดรับหนังสือพิมพ์ด้านความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ เวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์ที่นิยมอ่าน และหน้าหนังสือพิมพ์ที่นิยมอ่าน ใช้คำถามเป็นแบบเลือกตอบ(checklist) และเติมคำหรือข้อความในช่องว่าง (Fill-in-the-Blank) โดยใช้เกณฑ์การวัดตัวแปรแบบการแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และคำนวณค่าร้อยละ (Percentage)

3.การวัดทักษะเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ด้านต่างๆ

ใช้คำถามปลายปิดแบบเลือกตอบ(checklist) 2 ตัวเลือก คือ เคย และ ไม่เคย กับข้อความที่เกี่ยวข้องกับสื่อหนังสือพิมพ์ 5 ด้าน คือ การฝึกอบรมด้านหนังสือพิมพ์ ประสบการณ์ด้านงานข่าว การเขียนบทความแสดงความคิดเห็นในหนังสือพิมพ์ การใช้คอมพิวเตอร์ในการออกแบบจัดหน้าหนังสือพิมพ์ และการใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นหาข่าวสารทางหนังสือพิมพ์

หากตอบ เคย จะได้ 1 คะแนน ไม่เคย จะได้ 0 คะแนน แบ่งระดับคะแนนรวมออกเป็น 5 ช่วง ดังนี้

4.50-5.00	(90-100%)	ถือว่ามีความรู้ในระดับ มากที่สุด หรือ สูงมาก
3.50-4.49	(70-89.9%)	ถือว่ามีความรู้ในระดับ มาก หรือ สูง
2.50-3.49	(50-69.9%)	ถือว่ามีความรู้ในระดับ ปานกลาง
1.50-2.49	(30-49.9%)	ถือว่ามีความรู้ในระดับ น้อย หรือ ต่ำ
0.00-1.49	(0-29.9%)	ถือว่ามีความรู้ในระดับ น้อยมาก หรือ ต่ำมาก

4.การวัดตัวแปรความรู้เท่าทันหนังสือพิมพ์

ความรู้เท่าทันหนังสือพิมพ์แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ความเข้าใจเกี่ยวกับสื่อหนังสือพิมพ์ และ การวิเคราะห์สื่อหนังสือพิมพ์

4.1 การวัดความเข้าใจเกี่ยวกับสื่อหนังสือพิมพ์

ใช้คำถามปลายเปิดแบบเลือกตอบ(checklist) 2 ตัวเลือก คือ ใช่ และ ไม่ใช่ กับข้อความที่เกี่ยวกับสื่อหนังสือพิมพ์ 10 ข้อความ แบ่งเป็น เชิงบวก 4 ข้อ และเชิงลบ 6 ข้อ (รวม 10 ข้อ) โดยข้อความเชิงบวก หมายถึง ข้อความที่ถูกต้องหรือสอดคล้องกับหลักการทางวารสารศาสตร์ ส่วนข้อความเชิงลบ หมายถึง ข้อความที่ไม่ถูกต้องหรือไม่สอดคล้องกับหลักการทางวารสารศาสตร์ ทั้งนี้ใช้เกณฑ์การวัดดังนี้

	ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ
ใช่	1 คะแนน	0 คะแนน
ไม่ใช่	0 คะแนน	1 คะแนน

แบ่งระดับคะแนนรวมของแต่ละข้อ ออกเป็น 5 ช่วง ดังนี้

0.90-1.00	(90-100%)	ถือว่ามีความเข้าใจในระดับ มากที่สุด หรือ สูงมาก
0.70-0.89	(70-89.9%)	ถือว่ามีความเข้าใจในระดับ มาก หรือ สูง
0.50-0.69	(50-69.9%)	ถือว่ามีความเข้าใจในระดับ ปานกลาง
0.30-0.49	(30-49.9%)	ถือว่ามีความเข้าใจในระดับ น้อย หรือ ต่ำ
0.00-0.29	(0-29.9%)	ถือว่ามีความเข้าใจในระดับ น้อยมาก หรือ ต่ำมาก

แบ่งระดับคะแนนรวมของบุคคล ออกเป็น 5 ช่วง ดังนี้

9.00-10.00	(90-100%)	ถือว่ามีความเข้าใจในระดับ มากที่สุด หรือ สูงมาก
7.00-8.99	(70-89.9%)	ถือว่ามีความเข้าใจในระดับ มาก หรือ สูง
5.00-6.99	(50-69.9%)	ถือว่ามีความเข้าใจในระดับ ปานกลาง
3.00-4.99	(30-49.9%)	ถือว่ามีความเข้าใจในระดับ น้อย หรือ ต่ำ
0.00-2.99	(0-29.9%)	ถือว่ามีความเข้าใจในระดับ น้อยมาก หรือ ต่ำมาก

4.2 การวัดการวิเคราะห์สื่อหนังสือพิมพ์

ใช้คำถามปลายเปิดแบบเลือกตอบ(checklist) หลายตัวเลือก กับคำถามที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์สื่อหนังสือพิมพ์ 5 คำถาม แต่ละคำถามมีข้อที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว โดยข้อที่ถูกต้อง หมายถึง ข้อความที่ถูกต้องหรือสอดคล้องกับหลักการทางวารสารศาสตร์ ส่วนข้อที่ไม่ถูกต้อง หมายถึง ข้อความที่ไม่ถูกต้องหรือไม่สอดคล้องกับหลักการทางวารสารศาสตร์ ทั้งนี้ใช้เกณฑ์การวัดดังนี้

ข้อที่ถูกต้อง	1 คะแนน
ข้อที่ไม่ถูกต้อง	0 คะแนน

แบ่งระดับคะแนนรวมออกเป็น 5 ช่วง ดังนี้

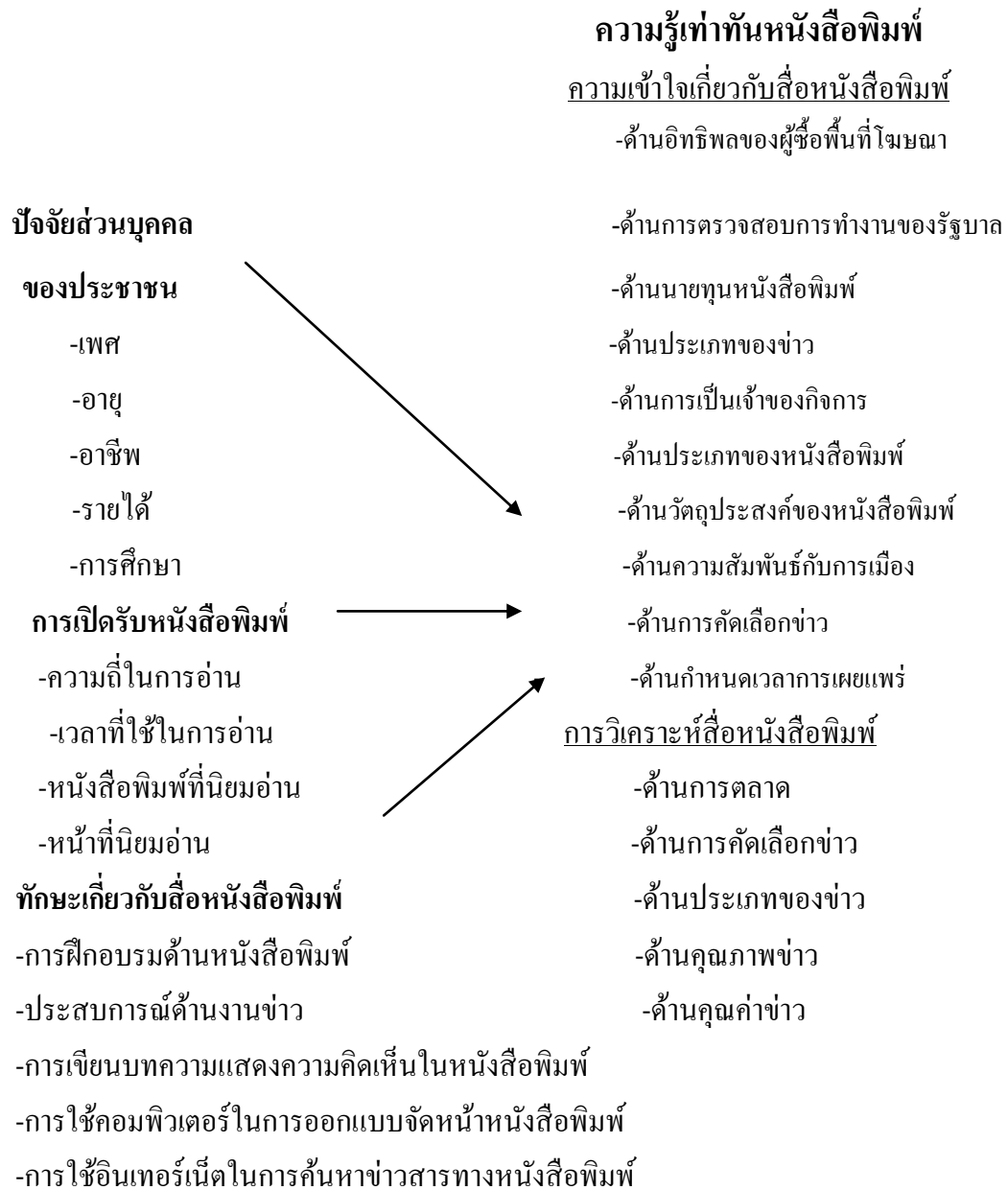
4.50-5.00	(90-100%)	ถือว่ามีภาระวิเคราะห้ได้ถูกต้องในระดับ มากที่สุด
3.50-4.49	(70-89.9%)	ถือว่ามีภาระวิเคราะห้ได้ถูกต้องในระดับ มาก
2.50-3.49	(50-69.9%)	ถือว่ามีภาระวิเคราะห้ได้ถูกต้องในระดับ ปานกลาง
1.50-2.49	(30-49.9%)	ถือว่ามีภาระวิเคราะห้ได้ถูกต้องในระดับ น้อย
0.00-1.49	(0-29.9%)	ถือว่ามีภาระวิเคราะห้ได้ถูกต้องในระดับ น้อยมาก

หลังจากนั้น นำคะแนนเฉลี่ยของความรู้เท่าทันหนังสือพิมพ์ 2 ลักษณะ คือ ความเข้าใจเกี่ยวกับสื่อหนังสือพิมพ์และการวิเคราะห้สื่อหนังสือพิมพ์ มารวมกันเป็นค่าร้อยละ แล้วแทนค่า ดังนี้

90-100%	ถือว่ามีความรู้เท่าทันหนังสือพิมพ์ ในระดับ มากที่สุด
70-89.9%	ถือว่ามีความรู้เท่าทันหนังสือพิมพ์ ในระดับ มาก
50-69.9%	ถือว่ามีความรู้เท่าทันหนังสือพิมพ์ ในระดับ ปานกลาง
30-49.9%	ถือว่ามีความรู้เท่าทันหนังสือพิมพ์ ในระดับ น้อย
0-29.9%	ถือว่ามีความรู้เท่าทันหนังสือพิมพ์ ในระดับ น้อยมาก

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย(Theoretical Framework) ไว้ดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

3.เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ชนิดให้กรอกคำตอบเอง(Self-Administered Questionnaire) ที่มีลักษณะคำถามทั้งปลายเปิด (open-ended question) และคำถามปลายปิด (close-ended question) ซึ่งประกอบไปด้วยคำถาม 6 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านต่างๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ การศึกษา โดยใช้คำถามแบบเลือกตอบจากหลายตัวเลือก(Multiple-choice) เติมคำหรือข้อความในช่องว่าง (Fill-in-the-Blank) รวม 4 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการเปิดรับหนังสือพิมพ์ ในด้านความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ เวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์ที่นิยมอ่าน และหน้าหนังสือพิมพ์ที่นิยมอ่าน โดยใช้คำถามแบบเลือกตอบจากหลายตัวเลือก(Multiple-choice) เติมคำหรือข้อความในช่องว่าง (Fill-in-the-Blank) รวม 4 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับทักษะเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ ในด้านการฝึกอบรมด้านหนังสือพิมพ์ ประสบการณ์ด้านงานข่าว การเขียนบทความแสดงความคิดเห็นในหนังสือพิมพ์ การใช้คอมพิวเตอร์ในการออกแบบจัดหน้าหนังสือพิมพ์ และการใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นหาข่าวสารทางหนังสือพิมพ์ โดยใช้คำถามแบบเลือกตอบจากสองตัวเลือก คือ เคย และ ไม่เคย รวม 5 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้เท่าทันหนังสือพิมพ์ในลักษณะความเข้าใจเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ จำนวน 10 คำถาม โดยใช้คำถามแบบเลือกตอบจากสองตัวเลือก คือ ใช่ และ ไม่ใช่ รวม 10 ข้อ

ตอนที่ 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้เท่าทันหนังสือพิมพ์ในลักษณะการวิเคราะห์สื่อหนังสือพิมพ์ จำนวน 5 คำถาม โดยใช้คำถามแบบเลือกตอบจากหลายตัวเลือก(Multiple-choice) เติมคำหรือข้อความในช่องว่าง (Fill-in-the-Blank) รวม 5 ข้อ

ตอนที่ 6 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสื่อหนังสือพิมพ์ มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (open-ended question) จำนวน 4 ข้อ

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น

แบบสอบถาม

ส่วนที่ 1

- ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านต่างๆของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
- ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการเปิดรับหนังสือพิมพ์
- ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับทักษะเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์
- ตอนที่ 5 คำถามเกี่ยวกับความรู้เท่าทันหนังสือพิมพ์ในลักษณะการวิเคราะห์สื่อหนังสือพิมพ์

- ตอนที่ 6 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสื่อหนังสือพิมพ์

แบบสอบถามในส่วนที่ 1 ทั้ง 5 ตอนนี้นำไปปรึกษาอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหนังสือพิมพ์หรือวารสารศาสตร์ เพื่อตรวจสอบความตรง (Validity) และความสมบูรณ์ในเนื้อหา หลังจากนั้นได้นำแบบสอบถามไปทดสอบก่อนการเก็บข้อมูลจริง (pre-test) กับประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 40 ชุด เพื่อหาข้อบกพร่องของคำถาม ทั้งด้านภาษา ถ้อยคำ และข้อเท็จจริงของคำถาม-คำตอบ จากนั้นนำแบบสอบถามที่ตอบกลับให้อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบอีกครั้ง เมื่อพบว่าได้รับคำตอบที่ครบถ้วนตรงตามวัตถุประสงค์ จึงนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริง

ส่วนที่ 2

- ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับความรู้เท่าทันหนังสือพิมพ์ ในลักษณะความเข้าใจเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ การหาค่าความน่าเชื่อถือ หรือค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม ตอนนี้นำวิธีการของ Cronbach ซึ่งเป็นการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง ด้วยสูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา ที่เรียกว่า Alpha Coefficient มีสูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$\text{สูตร} = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{s}{S} \right)$$

- = ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง
 - n = จำนวนคำถามทั้งหมด
 - s = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
 - s = ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ
- หรือกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
ของคะแนนของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ทั้งนี้เมื่อคำนวณออกมาแล้ว ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงเท่ากับ 0.87 จึงจะกล่าวได้ว่าแบบสอบถามตอนที่ใช้วัดความรู้เท่าทันหนังสือพิมพ์ในลักษณะความเข้าใจเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ในการวิจัยครั้งนี้ มีความน่าเชื่อถือสูง

4.การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมอบหมายให้ผู้ช่วยวิจัยนำแบบสอบถามไปแจกกับประชาชนดังที่กำหนดไว้ในกลุ่มตัวอย่าง และรอรับคืนในทันที โดยจะใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นเวลาประมาณ 1 เดือน ทั้งนี้ผู้วิจัยจะให้ผู้ช่วยวิจัยออกไปเก็บข้อมูลเพิ่มเติมหากมีแบบสอบถามที่ยังไม่มีความสมบูรณ์เพียงพอที่สามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้

5.การวิเคราะห์ข้อมูล และกำหนดสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะทำการลงรหัสข้อมูลเพื่อนำมาประมวลผล และวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ (Statistical Package for the Social Science / Personal Computer) โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive Statistic)

- 1.การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้าน เพศ อายุ อาชีพ รายได้ การศึกษา ใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency distribution) จำนวนค่าร้อยละ (Percentage)
- 2.การวิเคราะห์การเปิดรับหนังสือพิมพ์ ในด้านความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ เวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์ที่นิยมอ่าน และหน้าหนังสือพิมพ์ที่นิยมอ่าน ใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency distribution) และจำนวนค่าร้อยละ (Percentage)
- 3.การวิเคราะห์ทักษะเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ ในด้านการฝึกอบรมด้านหนังสือพิมพ์ ประสบการณ์ด้านงานข่าว การเขียนบทความแสดงความคิดเห็นในหนังสือพิมพ์ การใช้คอมพิวเตอร์ในการออกแบบจัดหน้าหนังสือพิมพ์ และการใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นหาข่าวสารทางหนังสือพิมพ์ ใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency distribution) จำนวนค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- 4.การวิเคราะห์ความรู้เท่าทันหนังสือพิมพ์ในลักษณะความเข้าใจเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ ใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency distribution) จำนวนค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.การวิเคราะห์ความรู้เท่าทันหนังสือพิมพ์ในลักษณะการวิเคราะห์สื่อหนังสือพิมพ์ ใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency distribution) และคำนวณค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์เชิงอนุมาน (Inferential Statistic) เพื่อทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ ใช้สถิติเพื่อการวิเคราะห์เชิงอนุมาน 2 ประเภท ดังนี้

- 1.วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของข้อมูล 2 กลุ่ม ใช้สถิติ t-test
2. วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของข้อมูล 2 กลุ่มขึ้นไป ใช้สถิติ One way ANOVA โดยหากมีความแตกต่างกัน จะหาความแตกต่างของแต่ละกลุ่มด้วยวิธีการของ Scheffe
- 3.วิเคราะห์ความแตกต่างความถี่ของข้อมูล ใช้สถิติ Chi-square